

Bicí nástroje

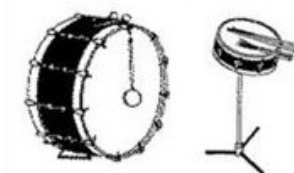
- Hra na bicí nástroje je hned po zpěvu a hře na tělo (tleskání, dupání) nejpřirozenějším způsobem hudebního vyjadřování. Objevuje se od pradávna napříč všemi kulturami. Když se zamyslíme, kam až asi sahá historie bicích nástrojů, dojdeme úplně na počátek lidstva, tedy až do pravěku. Pravěcí lidé samozřejmě neměli v jeskyni bicí soupravu, ale můžeme předpokládat, že používali k vytváření hudebních zvuků v první řadě dřevo, kámen, kosti, mušle nebo skořápky ořechů, a to jak ve své původní podobě, tak výrobou jednoduchých nástrojů z nich. Jako příklad lze uvést chřestidlo z ořechů, avšak i jednoduché bubínky ze dřeva a zvířecí kůže apod.
- Co mají bicí nástroje společného? Že se rozeznívají nějakým úderem. Pod bicím nástrojem si asi každý představí v první řadě nějaký buben. Bicích nástrojů však máme nepřeberné množství a zdaleka nejde jen o bubny a bubínky. Na bicí nástroje je možné hrát úderem ruky (bonga) nebo paličkami (tympány, xylofon), úderem dvou částí o sebe (tyčky, činely) nebo chřestěním (tamburína, rumbakoule). Na některé bicí nástroje lze hrát hned několika způsoby.
- Těm bicím nástrojům, u kterých se rozeznívá blána, se říká blanozvučné a těm, u kterých se rozeznívá jejich samotné „tělo“ bez blány, se říká samozvučné.
- Hudebníkovi hrajícímu na bicí nástroje se říká buď hráč na bicí či bubeník.

a) blanozvučné

jednoblánové (tympány, bonga)

dvoublánové (velký a malý buben)

b) samozvučné (perkusní nástroje)

laděné

(trubicové zvony, xylofon, vibrafon, marimba apod.)

neladěné

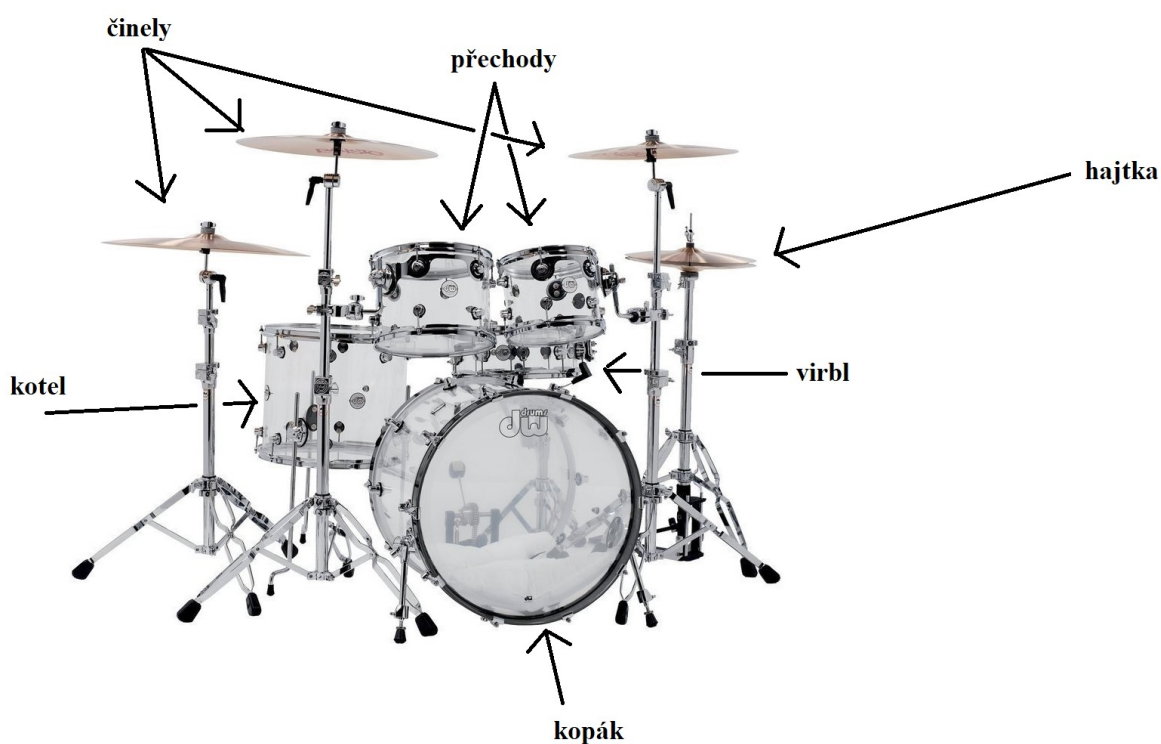
(tamburína, triangel, dřívka, činely, atd...)

c) bicí souprava

I když jde o sestavu několika bicích nástrojů, můžeme brát bicí soupravu jako jeden velký hudební nástroj. Bicí souprava se používá především v moderních hudebních žánrech, jako je jazz, rock, pop atd. Sestava je do velké míry variabilní, především co do počtu jednotlivých nástrojů. Sestává se nejčastěji z na stojanech postavených bubnů a činelů, na které hráč hraje různými paličkami či metličkami. Malému, vířivému bubnu se říká také virbl nebo rytmíčák, velkému, basovému bubnu postavenému vertikálně se říká „kopák“ a hraje se na něj nohou, pomocí pedálu. Dále zde najdeme několik menších bubnů, kterým se říká tom tomy či přechody a pak větší buben, kterému se říká kotel, či floor tom. Činelů je více druhů, tzv. hi-hat, či hajtka, jsou dva činely proti sobě, ovládané pedálem.

Prohlédni si jednotlivé části bicí soupravy s jejich nejčastěji používanými názvy v českém bubenickém slangu.

Poslechni si:

<https://www.youtube.com/watch?v=gSSOwYbUF4Q>

<https://www.youtube.com/watch?v=ix-QW-BShPY>

a první větu (1:01 – 6:58) z:

<https://www.youtube.com/watch?v=Lnw0IHgjE2E>